

I què n'ha de fer ningú...

FÈLIX PUJOL

Dimecres passat, DdG va informar que els alcaldes de la Garrotxa tenien la intenció de posar lectors de matrícula de vehicles a l'entrada de les carreteres a la comarca. La notícia m'ha retornat a un vell conflicte de totes les societats, des que vàrem iniciar el camí de la civilització: què té prioritat, la llibertat o la seguretat? Per a molts, només seria una altra mesura de seguretat, que permetria detectar vehicles sospitosos d'activitats delictives, o faltes administratives, o control del trànsit, o de presumptes suïcides (sic) que han anunciat la seva intenció... Una mesura, però, que també pot servir per vigilar persones, per saber on són, qui va on va i per què, o qualsevol altre objectiu, legal o no, per part de qui controla les càmeres. Informació és poder. I tot és adient, fins que algú en fa un mal ús.

Recorden Guantánamo i les lleis de Bush&Cia, aprovades a redòs dels atemptats de l'11-S? O, a la inversa, la negativa d'Apple a facilitar la descodificació d'un mòbil exigida pel FBI? El dilema: seguretat versus llibertat. En el primer cas, prima la seguretat (és un dir). En el segon, la llibertat (de l'empresa). A la zona intermèdia, uns diran que no es pot tenir tot, que la seguretat sempre paga un preu de llibertat. D'altres, recordaran el franquisme, quan la gent es queixava del Règim: "Si no fas res inapropiat, no has de tenir cap por". Però, justament, la preeminència d'una de les dues opcions del dilema és la que defineix molts dels principis d'una societat. Estic convençut que cap dels alcaldes de la Garrotxa té males intencions. Però, i la meua llibertat d'anar on em peti? Què n'ha de fer ningú de si he anat a la Garrotxa o no?

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2016/03/07/que-nha-ningu/771224.html?utm_source=rss